

Drugi vatikanski koncil in Opus Dei

Ko je 25. januarja 1959 ustanovitelj Opus Dei izvedel za vest o sklicu koncila, je izrazil veselje in upanje. Začel je moliti in tudi druge je prosil za molitve “za srečen izid te velike pobude, kot je ekumenski koncil”.

14. Sep. 2012

Enajstega oktobra letos se bo začelo leto vere, ki ga je papež sklical kot obhajanje petdesete obletnice začetka Drugega vatikanskega

koncila, ki je med drugim razglasil božjo poklicanost laikov. Sveti Jožefmarija Escrivá, ustanovitelj Opus Dei, je bil označen za predhodnika tega koncila ravno zato, ker je spomnil “sodobni svet na poklicanost vseh k svetosti in na krščansko vrednost, ki jo lahko pridobi delo v običajnih okoliščinah vsakega človeka” (bl. Janez Pavel II., Govor 14. 10. 1993). V nekem pogovoru za *L'Osservatore della Domenica* leta 1968 je sv. Jožefmarija povedal: “Brez ponašanja moram reči, da kar zadeva našega duha, koncil ni pomenil povabila k spremembi; prav nasprotno, potrdil je, kar smo po božji milosti živeli in učili že toliko let.”

Kasneje, leta 1978, je kardinal Luciani v svojem zadnjem članku, ki ga je podpisal kot beneški patriarh, preden je bil izvoljen za papeža, dejal: “Escrivá de Balaguer je sledeč evangeliju nenehno govoril: ‘Kristus

nas ne prosi za malo dobrote, ampak za veliko dobrote. Vendar hoče, da do nje ne dospemo preko izrednih dejanj, temveč z navadnimi dejanji, četudi način izvajanja teh del ne sme biti navaden (slab).’ Tam, sredi ulice, v pisarni, v tovarni postajamo sveti, ko svojo dolžnost vršimo strokovno, iz ljubezni do Boga in veselo, tako da se vsakodnevno delo spreminja ne v ‘vsakodnevno tragedijo’, ampak v ‘vsakodnevni nasmeh’.

Takšne reči – nadaljuje kardinal Luciani – je pred več kot tristo leti učil sv. Fračišek Saleški. Na prižnici je neki pridigar javno zažgal knjigo, v kateri je svetnik razlagal, da je pod določenimi pogoji ples lahko dopusten, in v kateri je bilo tudi celo poglavje posvečeno ‘nравnosti zakonske postelje’. Escrivá de Balaguer gre v mnogih primerih dlje od Frančiška Saleškega. Le-ta ravno tako zagovarja svetost za vse ljudi, vendar se zdi, da uči zgolj o

‘duhovnosti laikov’, medtem ko Escrivá želi ‘laiško duhovnost’. Z drugimi besedami, Frančišek skoraj vedno laikom priporoča iste načine, ki jih živijo redovniki, z ustreznimi prilagoditvami. Escrivá je bolj radikalen: govori neposredno o ‘materializiranju’ posvečevanja – v dobrem pomenu besede. Zanj je prav materialno delo tisto, kar se mora spremeniti v molitev in svetost.”

Nekateri člani Opus Dei so dejavno sodelovali pri koncilskem delu, med njimi tudi msgr. Álvaro del Portillo. Na zasedanjih tega velikega zbora, ki je pomenil nove binkošti za Cerkev, so mnogi koncilski očetje govorili z ustanoviteljem, svetim Jožefmarijem Escrivájem, da bi spoznali njegove poglede na nekatera vprašanja, o katerih so razpravljali.

Ko so bili objavljeni koncilski dokumenti, je bil sv. Jožefmarija poln veselja. “Najbolj sem bil vesel, ko

sem videl, da je drugi vatikanski koncil zelo jasno oznanil božjo poklicanost laikov. Brez ponašanja moram reči, da kar zadeva našega duha, koncil ni pomenil povabila k spremembi; prav nasprotno, potrdil je, kar smo po božji milosti živeli in učili že toliko let. Glavne značilnosti Opus Dei niso tehnike ali metode apostolata, niti posebna struktura, temveč duh, ki nas vodi k posvečevanju dela.”

Poklicanost vseh k svetosti

Lahko si predstavljamo njegovo hvaležnost Gospodu, ob branju naslednjih trditev dogmatične konstitucije o Cerkvi *Lumen gentium*: “Vsi kristjani, naj bodo kateregakoli stanu ali položaja, so poklicani k polnosti krščanskega življenja in k popolni ljubezni. S to svetostjo pa tudi v zemeljski družbi prispevajo k temu, da življenje postaja bolj človeško.”

Od leta 1928 zaseda poklicanost vseh k svetosti osrednje mesto v njegovem učenju: "Svetost ni nekaj za privilegirane," je poudaril leta 1930, "kajti Bog kliče vsakogar, od vsakega pričakuje ljubezen, od vseh, naj bodo kjerkoli, ne glede na njihov stan, poklic ali zaposlitev." S posebno vztrajnostjo je od samega začetka opominjal, da imajo vsi krščanski verniki "duhovniško dušo" in sodelujejo pri Kristusovem duhovništvu.

Članom Opus Dei je 11. marca 1940 pisal: "Ko z duhovniško dušo postavljamo sveto mašo v središče našega notranjega življenja, si prizadevamo biti z Jezusom, med Bogom in ljudmi."

Zaradi vseh teh razlogov je sv. Jožefmarija doživljal posebno veliko veselje, ko je bral v Odloku o službi in življenju duhovnikov (*Presbyterorum Ordinis*) naslednje:

“Gospod Jezus, ki ga je Oče posvetil in poslal na svet, napravi vse svoje skrivnostno telo deležno maziljenja Duha, s katerim je bil on sam maziljen. V njem namreč postanejo vsi verniki sveto in kraljevo duhovništvo, darujejo po Jezusu Kristusu duhovne daritve Bogu ter oznanjajo mogočna dela tistega, ki jih je iz teme poklical v svojo čudovito luč. Nobenega uda torej ni, ki ne bi imel deleža pri poslanstvu celotnega telesa, ampak vsak mora slaviti Jezusa v svojem srcu in v preroškem duhu pričevati za Jezusa.”

Krščanski poklic, poklicanost k apostolatu

Koncil je opozoril, da so vsi verniki po svoji krstni posvetitvi poklicani k intenzivnemu apostolatu, kajti “krščanski poklic je namreč že po svoji naravi tudi poklicanost k apostolatu”.

V času svojega pontifikata je papež Janez XXIII. zaupal Opus Dei vzpostavitev apostolske dejavnosti v rimskem predmestju Tiburtino, kjer so ljudje živeli v zelo težkih razmerah in trpeli vse vrste pomanjkanja. Nekaj let kasneje, 21. novembra 1965, je Pavel VI. odprl Center ELIS (*Educazione, Lavoro, Istruzione, Sport – it. Vzgoja, Delo, Izobraževanje, Šport*), namenjen poklicnemu usposabljanju mladih zaposlenih na tem območju. To je bil eden od dosežkov tistega dela, ki ga je naročil papež.

Pavel VI. je prispel v Center ELIS v spremstvu več koncilskih očetov. Tam ga je pričakal ustanovitelj in množica ljudi iz soseske. Ko je videl te ljudi in uresničenje “apostolskih sanj” je papež objel svetega Jožefmarija rekoč:

“Tukaj je vse, prav vse Opus Dei (Božje delo).”

Ustanovitelj je naslednji dan rekel:
“Včeraj sem bil zelo ganjen ... Vedno
sem bil ganjen, tako pri Piju XII.,
Janezu XXIII., kot pri Pavlu VI., zato
ker imam vero.”

Rafael Arias Villalta

R. Arias // Družina

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/drugi-
vaticanski-koncil-in-opus-dei/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/drugi-vatikanski-koncil-in-opus-dei/) (12. Avg.
2025)